

Nicholson Jack (1937) :)

Americký herec. Držiteľ niekoľkých Oscarov za výkon v hlavnej hereckej úlohe. Takmer rovnako často ako počínaním pred kamerou, strhával na seba pozornosť rôznymi škandálmi.

Zažil slávu, úctu, pohodlie, lúboštné škandály a finančné krachy a všetko si to ešte stále vychutnáva. Neznáša prácu, najlepší deň je taký, ktorý začne hlavičkou z balkóna spálne rovno do bazéna, aby pri ňom predriemal až do večera. Superhviezda Jack Nicholson. Narodil sa 22. apríla 1937 v meste Neptun v New Jersey.

Nijaká jeho postava nemá taký výstredný osud ako on. Až do roku 1974 bol presvedčený, že jeho matka je Ethel May Nicholsonová. Niekedy v polovici augusta toho roku vyšiel v magazíne Time článok, z ktorého vyplynulo, že Ethel May je jeho babičkou. Jackova skutočná matka má meno June a je Ethelinou dcérou. Porodila ho, keď mala šesťnásť. Nicholson o svojej pravej matke dodnes hovorí ako o milej staršej sestre.

Koncom päťdesiatych rokov Hollywood ponúkal lákavú atmosféru, intelektuálnu slobodu beatnikov a tradíciu bohémnych hviezd. Jack Nicholson sa zúčastňoval na všetkom a pritom neprestával byť tichý, milý, usmievavý, ľahostajný a permanentne „zhulený“. Vášnivo sa vrhal iba na herectvo, ktorým pre neho a jeho rovesníkov bola Stanislavského metóda mierne upravená vo vtedajšom newyorskom Actors' Studiu. Získal pritom priateľov, ktorí mu vydržali dlho, podobne dlho ako náklonnosť k cigarám Monte Cristo.

Začínal v béčkových hororoch a filmoch o motorkároch. O desať rokov neskôr ho obsadili do *Bezstarostnej jazdy*, kde hral spolu s mladými Dennisom Hopperom a Petrom Fandom, legendárnymi čudákmi, ktorí sa rútia Amerikou. Nicholson hral južanského advokáta, alkoholika, síce vedľajšiu postavu, z ktorej svojim výkonom urobil nezabudnuteľnú figúru. Stal sa hviezdou a bavilo ho to. Obdivovali ho, chceli ho, mohol si konečne vyberať úlohy, ženy, domy. Za ďalší honorár si kúpil sídlo v Mullholland Drive.

Sedemdesiate roky boli jeho. V mnohých variáciách zdokonaľoval svoj typ outsidera, čo si komplikuje lásku a priateľstvo dôsledným pôžitkárstvom a nutkavými vzburami. Fascinoval schopnosťou sústrediť na seba na plátne pozornosť, každá jeho postava mala nejaký tajný príbeh, historku. Vtedy vznikol film *Povolanie reportér* Michelangela Antonioniho a o niečo neskôr dráma *Čínska štvrt'*, ktorý by bez Nicholsona zrejme bola len radovou elegantnou snímkou Romana Polanského. *Policajník s porezaným nosom* zaistil Nicholsonovi odtlačok chodidiel na najslávnejšom chodníku sveta pred čínskym divadlom a miliónovú výšku budúcich honorárov.

Oscara však dostal až za rebelantského recidivistu McMurphyho, ktorý za cenu sebazničenia ponúkne slobodu unaveným zakríknutým spolupacientom despotického blázinca, slávneho symbolu civilizovaného organizovaného násillia, vo Formanovom *Prelete nad kukučím hniezdom*. „Myslel som, že umriem a získam Oscara posmrtné,“ povedal na ceremónii.

Popri úlohách zábavných monštier v osemdesiatych a deväťdesiatych rokoch portrétuje starnúcich machov s odvahou vymeniť svoju pohodlnú osamelosť za lásku. Napríklad, bývalý kozmonaut Breedlove v melodráme Jamesa L. Brooksa *Cena za nežnosť*, za ktorého opäť získal Oscara. Alebo spisovateľ z filmu *Tak dobre, ako sa len dá*, tretí a posledný Oscar mu bol udelený za tento herecký výkon. „Keď sa rozdeľujú Oscary, tak tam sú všetci. Beriem to ako rodinnú slávnosť.“

Škandály ho už veľmi nebavia, na drogy a ženy vraj nemá toľko síl ako predtým. Mal množstvo známostí, ale aj trvalejšie vzťahy. Najväčším z nich bol s herečkou Anjelicou Houstonovou, ktorá s ním žila takmer dvadsať rokov. Rozchod bol sústom pre tabloidy a Nicholson o sebe vyhlásil, že sa necíti byť dobrým manželom, no chválil sa, že je úžasným otcom. Oficiálne má tri deti, Jennifer, Lorraine a Raymonda. O ďalších sa vie len to, že sú. Internetová filmová databáza píše: „Okrem týchto troch má tiež iné deti s rôznymi ženami.“

Je tiež vášnivým hráčom golfu a nadšeným basketbalovým fanúšikom klubu Los Angeles Lakers. Pred niekoľkými rokmi ho Fidel Castro pozval na Kubu a diskutoval s ním „o živote a kultúre“. Z rozhovoru Nicholson vyvodil, že „Clinton a Castro sú rovnakí, obaja sú humanisti“. Veď Castro poznal všetky jeho filmy. „Nikto tam nie je mrzutý. Čo je smutné, to sú rozpadajúce sa budovy,“ povedal pre LA Times.